Lietas Nr. 11250061214
Lietas arhīva Nr. K19-0021-16/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā 2016.gada 24.februārī

Kuldīgas rajona tiesa šādā sastāvā
tiesnese Anita Simsone
prokurors Guna Lapsa
tulce Jeļena Žoržoliani *(Elene Zhorzholiani)*
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu
/pers. E/, /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.[1] panta.

Izskatījusi lietu, tiesa

konstatēja

/pers. E/ būdams persona, kurai nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs un konkrēti:

/pers. E/ 2014.gada 25.novembrī,ap plkst.20.55, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) Kuldīgā, pa Mucenieku ielu, virzienā no Aizputes ielas uz Adatu ielu, vadīja /pers. F/ piederošu automašīnu Volkswagen Vento, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, kur pretī veikalam „Rimi" viņu apstādināja Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektors, kurš uzaicināja /pers. E/, kā transportlīdzekļa vadītāju veikt pārbaudi alkohola ietekmes noteikšanai izelpojamā gaisā, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, izmantojot mēraparātu AlcoQuant 6020, Nr. A107509, verificētu līdz 2015. gada 13. februārim, kam /pers. E/ sākotnēji piekrita un plkst. 21.06 veica pirmo pārbaudi, kas uzrādīja 1,95 promiles alkohola, no otrās pārbaudes /pers. E/ atteicās.

Ap plkst. 21.45 /pers. E/ tika nogādāts Kuldīgas slimnīcā medicīniskās pārbaudes alkohola ietekmes noteikšanai izdarīšanai, /pers. E/ atteicās pārbaudes izdarīšanai nodot asinis un tādā veidā atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs izdarīšanas.

Ar savām darbībām /pers. E/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. [1]pantā.

Apsūdzētais savu vainu kategoriski noliedz, paskaidrojot, ka automašīnu neesot vadījis, to vadījusi cita persona, bet personas vārdu atsakās nosaukt, paskaidro, ka bijis nepieciešams kādu sievieti, veselības problēmu dēļ, aizvest uz slimnīcu, ka asinis analīzēm neesot nodevis, jo nepatīkot asinis.

Neraugoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu neatzīst, tā pierādīta ar liecinieku liecībām un lietā savāktajiem rakstveida pierādījumiem, to savstarpējā cēloniskā sakarībā.

Ar liecinieces /pers. F/ liecību ir pierādīts, ka viņa sev piederošo automašīnu Volkswagen Vento, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, bijusi nodevusi apsūdzētā uzraudzībā, lai veiktu tehnisko apkopi.

Ar liecinieka /pers. H/ un /pers. I/ liecībām ir pierādīts, ka 2014.gada 25.novembrī, ap plkst.20.50, liecinieki pildot dienesta pienākumus kā policijas darbinieki, ievērojuši, ka Kuldīgā, pa Mucenieku ielu, virzienā uz veikalu „Rimi" brauc automašīna Volkswagen Vento, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kuras braukšanas maniere ir bijusi nedroša. Automašīna visu tās kustības laiku, līdz apturēšanas brīdim, esot atradusies policijas darbinieku redzeslokā. Pēc tam, kad automašīna tikusi apstādināta, un policijas darbiniekiem pieejot pie tās vadītāja, konstatēts, ka automašīnu vadījis apsūdzētais, jo viņš atradies automašīnas vadītāja vietā. Liecinieki pilnībā izslēdz varbūtību, ka braukšanas laikā, vai apstāšanās laikā personas apmainījušās vietām. Ar liecinieku liecībām ir noteikti pierādīts, ka no brīža, kad liecinieki ievērojuši automašīnu, līdz tās apstādināšanas brīdim un vadītāja pārbaudei, automašīna bijusi labi pārredzama un to vadījis /pers. E/.

Ar liecinieka /pers. H/ liecību ir pierādīts, ka apsūdzētais kā automašīnas vadītājs ir aicināts veikt alkohola ietekmes pārbaudi organismā ar alkometru.

Ar liecinieku /pers. H/ un /pers. J/ liecību ir pierādīts, ka apsūdzētais alkometrā ir izdarījis vienu pūtienu, bet otru atteicies izdarīt, pēc kā, apsūdzētais nogādāts medicīnas iestāde, lai alkohola ietekmi organismā pārbaudītu medicīnas iestādē.

Ar liecinieku /pers. H/, /pers. J/ un /pers. K/ liecībām ir pierādīts, ka apsūdzētais ir nogādāts SIA „Kuldīgas slimnīca" uzņemšanas nodaļā, lai sertificēta ārste /pers. K/ veiktu medicīnisko pārbaudi alkohola ietekmei apsūdzētā organismā. Ar liecinieku liecībām un tieši ārstes /pers. K/ liecību ir pierādīts, ka apsūdzētais medicīniskajai pārbaudei nav piekritis, jo pēc ārstes uzaicinājuma, no koridora doties uz kabinetu, kur veikt izmeklējumus, nav gājis, stāvējis koridorā un pateicis, ka nekam nepiekrīt, asinis analīzu veikšanai atteicies nodot. Ar ārstes liecību ir tieši pierādīts, ka apsūdzētajam medicīnisko pārbaudi, ārste nav varējusi veikt, jo apsūdzētais nav pakļāvies ārstes norādījumiem un lūgumiem, kā arī apsūdzētais atteicies parakstīt medicīniskās pārbaudes protokolu.

Izanalizējot liecinieku liecības, tiesa atzīst, ka tās ir patiesas, tiesa tām tic, jo tajās nav savstarpēju pretrunu, kas liecības padarītu neticamas, vai radītu objektīvas šaubas par to patiesumu, kā arī liecības nav pretrunā ar citiem lietā savāktajiem pierādījumiem. Tiesa tic policijas inspektoru liecībām, jo policijas darbinieks ir persona, kura ir profesionāli apmācīta persona, un kura dienesta pienākumu pildīšanas laikā, spēj profesionāli uztvert lietas apstākļus un vidi. Turklāt, policijas darbinieki ir valsts amatpersonas, kurām ir personiska atbildība. Tāpat arī ārste ir augsti profesionāli apmācīta, kura spēj profesionāli uztvert personas veselības stāvokli un uzvedību. Turklāt, ārsts ir ārstniecības persona, kura ir personiski atbildīga par savu rīcību.

Lietas izskatīšanas gaitā, tiesai neradās objektīvas šaubas par policijas darbinieku un ārstes neitralitāti šajā lietā.

Tiesa atzīst, ka liecinieku liecības secīgi savstarpēji viena otru ticami papildinot, pierāda lietā noskaidrotos apstākļus par to, ka apsūdzētais vadīja automašīnu, proti pildīja transportlīdzekļa vadītāja funkciju, pēc kā atteicās no alkohola ietekmes pārbaudes uz vietas ar alkometru, pēc kā secīgi alkohola ietekmes pārbaudei tika nogādāts uz medicīnas iestādi, kur kategoriski atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola ietekmes (koncentrācijas) veikšanas.

Tiesa tic liecinieku – policijas inspektoru liecībām, par to, ka automašīnas vadītāja vietā, tās kustības laikā sēdēja tā pati persona, proti, apsūdzētais, kurš vadītāja vietā atradās arī tad, kad automašīna apstājās un policijas inspektors izkāpjot no dienesta automašīnas, piegāja pie vadītāja.

Apsūdzētā vainu cēloniskā kopsakarībā ar minētajam liecībām, pierāda administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC052659 (lietas 19.lapa), transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB326347 (lietas 11.lapa) un viens mērījums ar alkometru (lietas 12.lapa), nosūtījums uz medicīnisko pārbaudi (lietas 14.lapa) un medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 89 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai (lietas 15.lapa).

Izvērtējot Transporta līdzekļa vadītajā pārbaudes protokolu (lietas 11.lapa) un mērījumu ar alkometru, tiesa secina, ka protokolā fiksētais atbilst policijas darbinieku liecībām par to, ka /pers. E/, būdams persona, kas vadīja automašīnu, atteicās veikt pilnīgu alkohola ietekmes pārbaudi uz vietas ar alkometru, jo piekrita tikai pirmajai pārbaudei ar alkometru.

2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumi Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 1.punktā noteikts, ka noteikumi nosaka kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā, kā arī narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaidu.

Šo noteikumu 2., 3. un 4.punktā ir noteikts, ka

alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā transportlīdzekļa vadītājam pārbauda Valsts policijas darbinieks (..), izmantojot portatīvo ierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai (turpmāk — mēraparāts). Mēraparāta uzrādītā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir atbilstoša alkohola koncentrācijai asinīs. Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic ar viņa mutisku piekrišanu. Ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt, vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu šo noteikumu 8.punktā minētajā protokolā un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā šo noteikumu 1.pielikumā minētajā ārstniecības iestādē, medicīniskās pārbaudes veikšanai.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais nepiekrita veikt otro pārbaudi ar alkometru, par ko Transporta līdzekļa vadītajā pārbaudes protokolā (lietas 11.lapa) izdarīti atbilstoši ieraksti, /pers. E/, pamatoti nogādāts medicīnas iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai.

2005.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumi Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" regulē kārtību kādā transporta līdzekļa vadītajam tiek veikta medicīniskā pārbaude alkohola koncentrācijas noteikšanai, bet tie nenosaka kartību kādā tiek fiksēta transportlīdzekļa vadītāja atteikšanās no medicīniskās pārbaudes. Līdz ar to, tiesa uzskata, ka atteikšanās fakts ir pierādāms Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā un Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.89 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai (lietas 15.lapa) ir tikai viens no pierādījumiem krimināllietā, jo saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta trešo daļu, nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret citiem pierādījumiem. Tiesa uzskata, lai sauktu apsūdzēto pie krimināatbildības pēc Krimināllikuma 262.[1]panta, nav nekādas nozīmes faktam, vai ārsts veicot /pers. E/ medicīnisko pārbaudi, pareizi vai nepareizi noformējis, pilnībā vai nē aizpildījis visas medicīniskā pārbaudes protokola ailes, jo konkrētajā lietā, noteicošais ir fakts, ka apsūdzētais no medicīniskās pārbaudes ir atteicies. Tiesa uzskata, ka protokola noformējums nekādā veidā neietekmē ticamību faktam, ka apsūdzētais no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas asinīs noteikšanai atteicās.

Tiesa atzīst, ka no medicīniskās pārbaudes atteikšanās fakts ticami ir fiksēts Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.89 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai (lietas 15.lapa), par ko liecina ieraksts protokolā un ārstes /pers. K/ un medicīnas māsas paraksts par to, ka apsūdzētais atsakās nodot analīzes. Turklāt, minētā patiesumu apstiprina liecinieku /pers. H/, /pers. J/ un /pers. K/ liecības.

Krimināllikuma 262.[1]pants paredz krimināatbildību par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs.

Tātad, lai personu sauktu pie krimināatbildības, saskaņā ar Krimināllikuma 262.[1]pantu, nepieciešams konstatēt, ka persona ir atteikusies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs, un ka persona ir pildījusi transporta līdzekļa vadītāja funkcijas automašīnas kustības laikā.

Izanalizējot minētos pierādījumus un teikto kopsakarībā, tiesa uzskata par pilnībā pierādītu, ka /pers. E/ 2014. gada 25. novembrī, ap plkst. 20.55 bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) Kuldīgā, pa Mucenieku ielu, virzienā no Aizputes ielas, uz Adatu ielu, vadīja /pers. F/ piederošu automašīnu Volkswagen Vento, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pēc kā /pers. E/, būdama persona, kura vadīja transporta līdzekli, atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs izdarīšanas, jo nepiekrita, ka ārsts veic medicīnisko pārbaudi un atteicās nodot bioloģiskās vides (asiņu) paraugu laboratoriskiem izmeklējumiem.

Ņemot vērā, ka /pers. E/ pildīja transporta līdzekļa vadītāja funkcijas, automašīnas kustības laikā, viņam kā automašīnas vadītajām ir imperatīvs pienākums ievērot Ceļu satiksmes noteikumus, policijas darbinieku un medicīnas darbinieku prasības.

Izvērtējot minēto kontekstā ar apsūdzētā sniegtajām liecībām, tiesa atzīst, ka apsūdzētā paskaidrojumi ir nekonkrēti, nav secīgi, būtiski nesakrīt un nav ticami izskaidrojami, un tāpēc tiesa apsūdzētā liecībām netic. Apsūdzētais nenoliedzot, ka bijis alkohola reibumā, norāda gan, ka bijis tikai apsēdies vadītāja vietā, gan ka bijis iegājis veikalā „Rimi", gan ka bijis nepieciešams aizvest sievieti uz slimnīcu, gan ka automašīnu vadījusi cita persona.

Kriminālprocesa likuma 126.panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka uz apstākļiem, kuri izslēdz krimināatbildību, kā arī uz alibi ir jānorāda apsūdzētajam, bet šai norādei ir jābūt tādai, lai procesa virzītājs to objektīvi var pārbaudīt. Dažādu faktu vai apstākļu norādīšana, pati par sevi nevar uzskatīt par alibi. Tiesa uzskata, ka apsūdzētais iebildumus sniedz tikai izskata pēc, un ar mērķi, lai izvairītos no krimināatbildības.

Ievērojot minēto kopsakarībā, tiesa uzskata par pilnīgi pierādītu, ka /pers. E/ 2014.gada 25.novembrī, ap plkst. 20.55 pildīja transportlīdzekļa vadītāja funkcijas un vadīja automašīnu Volkswagen Vento, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, Kuldīgā, pa Mucenieki ielu, virzienā uz Adatu ielu (veikalu „Rimi"), un atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, tādā veidā ar savām darbībām izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. [1]pantā, par ko ir sodāms.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, motīvus, nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētais ir izdarījis vienu mazāk smagu noziegumu.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais nav agrāk sodīts (lietas 31.lapa), kas liecina, ka nodarījumam ir gadījuma raksturs.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais strādā savā uzņēmumā un gūst ienākumus.

Atbildību mīkstinošus apstākļus apsūdzētajam, saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu un atbildību pastiprinošus apstākļus, saskaņā ar Krimināllikuma

48.pantu, tiesa nekonstatē.

Apsūdzētais nenorādīja uz apstākļiem, kas ierobežotu tiesības viņam piemērot piespiedu darba sodu.

Izvērtējot iegūtās ziņas par apsūdzētā personību, tiesa secina, ka apsūdzētais raksturojas labi un tiesa atzīst, ka viņam nav raksturīga tendence izdarīt noziedzīgus nodarījumus.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam sods nosakāms piespiedu darba veidā, jo tiesa nekonstatēja likumā noteiktos ierobežojumus soda piemērošanai. Tiesa uzskata, ka ar šādu soda veidu tiks panākts soda mērķis un vienlaicīgi persona netiks izolēta no sabiedrības, un nebūs nepieciešams ieguldīt ievērojamus līdzekļus apsūdzētā resocializācijā. Tiesa uzskata, ka tieši ar šādu soda veidu tiks panākts taisnīgs izlīdzinājums un tiks atjaunots tiesiskais taisnīgums. Turklāt apsūdzētajam tiek dota iespēja brīvi izvēlēties vai izciest sodu brīvībā un pierādīt sabiedrībai, ka ir likumpaklausīga persona, vai izvairoties no soda izciešanas, samierināties ar represīvajām sekām.

Tiesa uzskata, ka ar šādu soda veidu, tiks atjaunots tiesiskais taisnīgums un sasniegti kriminālsoda mērķi, kā arī tādā veidā pienācīgi tiks garantēta ar Satversmi noteikto tiesību pietiekama aizsardzība.

Drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Apsūdzētais nav bijis aizturēts, apcietinājumā nav bijis.

Mantai arests nav uzlikts.

Lietiskie pierādījumi nav.

Procesuālie izdevumi nav.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. E/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1] pantā un sodīt ar piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām, atņemot visa veida transporta līdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 (trijiem) gadiem.

Atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiek noteikta 2016.gada 9.marts.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt apelācijas kārtībā 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese A. Simsone